فاز جدید رواق‌سازی؛ وعده‌های درخشان، واقعیت‌های تلخ

سوال از مسئولان: پروژه‌ای برای مردم یا دردسری جدید؟

جناب آقای پورمحمدی بزرگوار رئیس محترم شورای اسلامی شهر شوشتر خبر آغاز فاز دوم رواق‌سازی خیابان طالقانی با آن همه وعده‌ی زیبا برای "بهبود سیما و منظر شهری" و "تسهیل تردد عابران پیاده"، قلب همه‌ی ما دلسوزان شوشتر را به تپش انداخت. اما این تپش نه از سر شادی که از بابت تجربه‌ی فاز اول و نگرانی از تکرار اشتباهات گذشته است. شما تاکید فرموده‌اید که این طرح خواسته‌ی جدی کسبه و شهروندان است. بله شهروندان زیبایی، امنیت و رفاه می‌خواهند. اما سوال اصلی اینجاست: آیا اجرای ناقص و بی‌دقت این پروژه‌ها واقعاً پاسخی به مطالبات مردم است یا بر بار مشکلات آنان می‌افزاید؟ تصاویر مستندی که برای اثبات گفته‌هایم آماده کرده‌ام گواه بی‌طرفانه و دلسوزانه‌ای از این مشکلات برای همه هموطنان و همشهریان از تمام قومیت‌های مختلف محترم وبزرگوارساکن در این شهرستان است. ناهماهنگی در اجرا؛ آسیب‌هایی که هر روز دیده می‌شود جناب پورمحمدی بزرگوار شما از "تسهیل تردد عابرین پیاده" سخن می گویید. اما واقعیت کنونی خیابان طالقانی چیست؟ کف‌سازی ناهموارو‌تکمیل نشده پیاده‌روهای فاز اول که زمین‌خوردن روزانه‌ی کودکان و سالمندان را به امری عادی تبدیل کرده است. مصالح ساختمانی رها شده روی زمین مانند موانعی خطرناک برای تردد.سقف رواق با سیستم روشنایی ناقص و ستون‌های ناهمگون که نه تنها با معماری سنتی شوشتر تناسبی نداردبلکه عرض پیاده‌رو را به شدت کاهش داده و ایمنی را مخدوش کرده است. قرارگیری تل ها و ترانس‌های برق در مسیر پیاده‌رو که خطری بالقوه برای عابران است. اینها تصویری از "بهبود منظر شهری" نیست. اینها مشکلات اجرایی رها شده است که هر روزه توسط مردم لمس می‌شود. پرسش‌های بی‌پاسخ؛ نیاز به شفافیت فوریبا توجه به این تجربه و اعلام آغاز فاز دوم پرسش‌های جدی و مردمی مطرح است که انتظار داریم به صورت شفاف و عمومی پاسخ داده شود: درباره زمان‌بندی و کیفیت:با فرارسیدن فصل زمستان و بارندگی که به خودی‌خود تردد را دشوار می کند چه تضمین عملی وجود دارد که عملیات ساختمانی مشکل جدیدی برای کسبه و ساکنین ایجاد نکند؟با نزدیک شدن به تعطیلات نوروز (حدود ۹۰ روز دیگر) و با توجه به قانون تعطیلی پروژه‌های عمرانی در اسفندماه، برنامه دقیق شما برای به اتمام رساندن کار چیست؟ آیا شوشتر در آستانه بهار و میزبانی از گردشگران با چهره‌ای نیمه‌کاره و آشفته روبه‌رو خواهد شد؟ درباره نظارت و شایستگی پیمانکار: گزارش‌های منتشرشده حاکی از آن است که اجرای پروژه‌های مشابه در گذشته گاهی به شرکت‌هایی فاقد سابقه و تجربه کافی واگذار شده است. برای فاز دوم چه معیارهای سخت‌گیرانه‌ای برای انتخاب پیمانکار در نظر گرفته شده تا از کیفیت و تناسب کار با معماری شهر اطمینان حاصل شود؟نظارت مستمر و فنی بر اجرای پروژه به عهده کیست؟ آیا کمیتهٔ ویژه‌ای از متخصصان و نمایندگان مردم بر روند کار نظارت خواهند کرد؟ درباره تامین اعتبار و تکمیل کار: تاریخچه این پروژه نشان می‌دهد که تأمین نشدن اعتبار یکی از دلایل اصلی نیمه‌کاره ماندن آن درسالهای گذشته بوده است. آیا برای فاز دوم منابع مالی آن کاملاً تضمین شده است تا پروژه این بار در میانه راه رها نشود؟چه سازوکاری برای رسیدگی سریع به تخریب‌ها و نواقص فاز اول، همزمان با آغاز فاز دوم پیش‌بینی شده است؟آیا قرار است مشکلات قدیمی زیرپوشش پروژه‌ای جدید نادیده گرفته شوند؟ به اعتقاد نگارنده ما مردم شوشترازقومیت های مختلف بزرگوار ومحترم شعارهای زیبا را بارها شنیده‌ایم. آنچه امروز نیاز داریم مدیریتی مسئولانه، شفاف و عملی است. مدیریتی که:پیش از آغاز هر فاز جدید مشکلات فازهای قبلی را به طور کامل رفع کند.جدول زمان‌بندی شفاف و واقع‌بینانه را با مردم در میان بگذارد و به آن پایبند بماند.نظارت مردمی و تخصصی را در دستور کار قرار دهد.پاسخگوی روشن و بی‌پرده به این سوالات و نگرانی‌ها باشد. شوشتر سزاوار بهترین‌هاست.بیایید این بار وعده‌ها را با عمل محک بزنیم. منتظر پاسخ شفاف و قانع‌کننده شما برای مردم فهیم شهرستان هستیم. با امید به شهری زیباتر و ایمن‌تر برای همه.

به قلم عبدالحمید گل‌افشان

کارشناس امور بین‌الملل:

نوسان قیمت‌ها، امنیت روانی خانواده‌ها را مختل کرده

وضعیت این روزهای بازار و لحضه ای بالا رفتن قیمت های مایحتاج ضروری زندگی قشر متوسط و آسیب پذیر مرا واداشت تا به کنکاش و موشکافی، این معضل امروزی که گریبانگیر مصرف کنندگان و وقاحت تولید کنندگان را در برداشته که با سخنان نسنجیده واز روی شکم سیری بیان می کنند و مورد اعتراض جمعی قرار می گیرند و «کمپین نه به خرید را به وجود می آورند» را به قلم تحلیل در بیاورم. بازار کالاهای اساسی این روزها به یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مردم تبدیل شده است. هر خانواده‌ای هنگام خرید مایحتاج روزانه با پرسش‌های بی‌پاسخ روبه‌رو می‌شود: چرا قیمت‌ها هر روز تغییر می‌کنند؟ چرا نظارت مؤثر وجود ندارد؟ چرا سودجویان آزادانه به احتکار و گران‌فروشی دست می‌زنند؟ این پرسش‌ها نشان‌دهنده بحرانی است که نه تنها اقتصاد، بلکه اعتماد اجتماعی را نیز تهدید می‌کند. کالاهای ضروری مانند برنج، روغن، گوشت، مرغ و حتی نان و دیگر وسایل و مایحتاجات لازمه زندگی یومیه مردم این روزها، با نوسانات شدید قیمت مواجه‌اند و این تغییرات نه تنها فشار مالی بر خانواده‌ها وارد می‌کند بلکه امنیت روانی آنان را نیز از بین می‌برد. نبود نظارت مؤثر و حضور کمرنگ دستگاه‌های مسئول باعث شده سودجویان با استفاده از خلأ موجود شرایط را بدتر کنند و هرکس هر جنسی را به قیمت عرف که نه، بلکه به قیمت دلخواه خود به مشتری عرضه نماید که در این بین، اقشار آسیب‌پذیر بیشترین ضربه را می ببینند. کارگران، بازنشستگان و خانواده‌های کم‌درآمد توان مقابله با هزینه‌های روزافزون را ندارند و بسیاری ناچارند برای تأمین نیازهای اولیه به قرض و بدهی پناه ببرند. می توان گفت؛ این وضعیت اعتماد عمومی به کارآمدی نهادهای مسئول را خدشه‌دار کرده و تولیدکنندگان داخلی البته با انصاف و خدا ترس نیز در این فضای بی‌ثبات آسیب می‌بینند؛ نبود حمایت کافی و افزایش هزینه‌های تولید انگیزه سرمایه‌گذاری را کاهش داده و چرخه تولید ملی را تضعیف کرده است. در نتیجه بازار بیش از پیش به دست واسطه‌ها و دلالان سپرده شده و مصرف‌کننده نهایی قربانی اصلی این نابسامانی است. پیامدهای این وضعیت تنها اقتصادی نیست بلکه اجتماعی نیز هست؛ شکاف طبقاتی عمیق‌تر می‌شود، نارضایتی عمومی افزایش می‌یابد و ناامیدی اجتماعی گسترش پیدا می‌کند. اگر نظارت جدی و مستمر بازنگردد، اگر حمایت از اقشار ضعیف و تولیدکنندگان داخلی تقویت نشود و اگر شفافیت در زنجیره تأمین ایجاد نگردد، این بحران می‌تواند به شکاف‌های عمیق‌تر اجتماعی و اقتصادی منجر شود. راهکارهای برون‌رفت از این بحران؛ شامل بازگشت نظارت جدی و مستمر، برخورد با گران‌فروشی و احتکار، تقویت حمایت از اقشار ضعیف از طریق یارانه‌های هدفمند و کارت‌های خرید کالاهای اساسی، ساماندهی زنجیره تأمین با کاهش واسطه‌گری و حمایت از تولیدکنندگان داخلی، اطلاع‌رسانی دقیق و صادقانه از سوی مسئولان برای بازگرداندن اعتماد عمومی، تقویت تولید ملی با کاهش هزینه‌های تولید و ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاری و مبارزه جدی با فساد اقتصادی و شبکه‌های دلالی است. می توان گفت؛ این وضعیت اعتماد عمومی به کارآمدی نهادهای مسئول را خدشه‌دار کرده و تولیدکنندگان داخلی البته با انصاف و خدا ترس نیز در این فضای بی‌ثبات آسیب می‌بینند؛ نبود حمایت کافی و افزایش هزینه‌های تولید انگیزه سرمایه‌گذاری را کاهش داده و چرخه تولید ملی را تضعیف کرده است. در نتیجه بازار بیش از پیش به دست واسطه‌ها و دلالان سپرده شده و مصرف‌کننده نهایی قربانی اصلی این نابسامانی است. پیامدهای این وضعیت تنها اقتصادی نیست بلکه اجتماعی نیز هست؛ شکاف طبقاتی عمیق‌تر می‌شود، نارضایتی عمومی افزایش می‌یابد و ناامیدی اجتماعی گسترش پیدا می‌کند. اگر نظارت جدی و مستمر بازنگردد، اگر حمایت از اقشار ضعیف و تولیدکنندگان داخلی تقویت نشود و اگر شفافیت در زنجیره تأمین ایجاد نگردد، این بحران می‌تواند به شکاف‌های عمیق‌تر اجتماعی و اقتصادی منجر شود. راهکارهای برون‌رفت از این بحران؛ شامل بازگشت نظارت جدی و مستمر، برخورد با گران‌فروشی و احتکار، تقویت حمایت از اقشار ضعیف از طریق یارانه‌های هدفمند و کارت‌های خرید کالاهای اساسی، ساماندهی زنجیره تأمین با کاهش واسطه‌گری و حمایت از تولیدکنندگان داخلی، اطلاع‌رسانی دقیق و صادقانه از سوی مسئولان برای بازگرداندن اعتماد عمومی، تقویت تولید ملی با کاهش هزینه‌های تولید و ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاری و مبارزه جدی با فساد اقتصادی و شبکه‌های دلالی است. بازار این روزها بیش از هر زمان دیگری نیازمند مدیریت، نظارت و حمایت است و رها شدن آن نه تنها معیشت مردم را تهدید می‌کند بلکه بنیان‌های اجتماعی و اقتصادی کشور را نیز در معرض آسیب قرار می‌دهد. بازگشت به اصول عدالت اقتصادی و نظارت مؤثر تنها راهی است که می‌تواند آرامش نسبی را به زندگی مردم بازگرداند و امروز بیش از هر زمان دیگری ضرورت دارد که بازار از رهاشدگی خارج شود و به مأمن اعتماد و امید برای خانواده‌ها بدل گردد. بازار این روزها بیش از هر زمان دیگری نیازمند مدیریت، نظارت و حمایت است و رها شدن آن نه تنها معیشت مردم را تهدید می‌کند بلکه بنیان‌های اجتماعی و اقتصادی کشور را نیز در معرض آسیب قرار می‌دهد. بازگشت به اصول عدالت اقتصادی و نظارت مؤثر تنها راهی است که می‌تواند آرامش نسبی را به زندگی مردم بازگرداند و امروز بیش از هر زمان دیگری ضرورت دارد که بازار از رهاشدگی خارج شود و به مأمن اعتماد و امید برای خانواده‌ها بدل گردد.

نویسنده: منوچهربرون - کارشناس اجتماعی جهان اخبار؛

کشاورزی خوزستان؛ میان ظرفیت‌های بزرگ و ضرورت تصمیم‌های تکمیلی

سخنان استاندار خوزستان در نشست شورای کشاورزی استان، از جنس همان حرف‌هایی است که اگر به زمین عمل برسد، می‌تواند بخشی از گره‌های قدیمی کشاورزی استان را باز کند. تأکید بر حمایت از کشاورزان، بررسی جرائم سنگین، توسعه کشت چغندر قند و استفاده از ظرفیت‌های علمی دانشگاه‌ها، نشانه نگاهی واقع‌بینانه و رو به جلوست؛ نگاهی که می‌داند کشاورزی خوزستان با شعار اداره نمی‌شود و نیازمند تصمیم‌های حمایتی و کارشناسانه است.بی‌تردید، اشاره به پتانسیل توسعه کشت چغندر قند تا ۸۰ هزار هکتار، عددی امیدوارکننده و جذاب است. خوزستان از نظر خاک، اقلیم و نیروی انسانی، توان تبدیل شدن به قطب تولید چغندر قند کشور را دارد؛ اما تجربه سال‌های گذشته نشان داده است که توسعه سطح زیر کشت، به‌تنهایی نسخه شفابخش نیست. اگر این توسعه، هم‌زمان با تکمیل زنجیره ارزش نباشد، بار دیگر شاهد خروج محصول خام از استان و انتقال سود اصلی به دیگر مناطق خواهیم بود. نکته‌ای که جای آن در این سخنان خالی است، تأکید جدی‌تر بر احداث و تقویت کارخانه‌های فرآوری در داخل استان است. چغندر قند، گندم، نیشکر و دیگر محصولات کشاورزی خوزستان نباید برای تبدیل شدن به شکر، خوراک دام یا محصولات جانبی، راهی استان‌های دیگر شوند. فرآوری در مبدأ، یعنی اشتغال پایدار، کاهش هزینه حمل‌ونقل، افزایش درآمد کشاورزان و ماندگاری سرمایه در خوزستان. بدون این حلقه مهم، توسعه کشت بیشتر شبیه تولید زحمت برای کشاورز و سود برای دیگران خواهد بود. توجه استاندار به تعلیق و بازنگری جرائم سنگین کشاورزان نیز قابل تقدیر است. کشاورزی که زیر فشار هزینه‌ها، خشکسالی، نوسان بازار و کمبود سوخت قرار دارد، با جریمه‌های سنگین عملاً از چرخه تولید خارج می‌شود. نگاه امنیتی به معیشت کشاورز، باید جای خود را به نگاه حمایتی و اصلاحی بدهد؛ همان نکته‌ای که طرح آن در شورای تأمین، می‌تواند نشانه‌ای از تغییر رویکرد باشد.پیوند دادن تصمیم‌های اجرایی با گزارش‌های علمی دانشگاهیان، از نقاط روشن این سخنان است. اگر دانشگاه به مزرعه وصل شود و علم از کتابخانه به زمین کشاورزی برسد، الگوی کشت اصلاح می‌شود، مصرف آب کاهش می‌یابد و خاک نفس تازه‌ای می‌کشد. البته این ارتباط، زمانی مؤثر خواهد بود که گزارش‌ها به بایگانی نروند و زبان علم به زبان عمل ترجمه شود.هشدار درباره زهاب کشاورزی و سوزاندن بقایای گیاهی نیز یادآور این واقعیت است که توسعه کشاورزی بدون توجه به محیط زیست، خود به بحران تازه‌ای تبدیل می‌شود. اطلاع‌رسانی ساده و آموزش میدانی، همان‌طور که استاندار اشاره کرد، می‌تواند رفتار کشاورزی را اصلاح کند؛ اما این آموزش‌ها باید مستمر، محلی و همراه با مشوق‌های عملی باشد. در نهایت، اگر قرار است کشاورزی خوزستان جان بگیرد، باید از «تولید خام» به «تولید هوشمند و صادرات‌محور» حرکت کنیم. ایجاد صنایع تبدیلی، توسعه بسته‌بندی، برندسازی محصولات و نگاه به بازارهای صادراتی، مکمل سخنان امروز است. خوزستان ظرفیت آن را دارد که نه فقط مزرعه کشور، بلکه کارخانه و بازار آن نیز باشد؛ به شرط آن‌که تصمیم‌ها از سطح حرف فراتر بروند و کشاورز، نتیجه این جلسات را در زمین و زندگی خود لمس کند.

اصلاحیه

پیرو آگهی مناقصه به شناسه آگهی ۲۰۷۵۲۶۸متعلق به شهرداری سوسنگرد که در تاریخ های ۱۴۰۴/۰۹/۲۶و۱۴۰۴/۹/۲۹چاپ گردیده بود به اطلاع می رساند که در متن مذکور کلمات «همزمان با ارزیابی کیفی »حدف می باشد و مناقصه مورد نظر فاقد ارزیابی کیفی خواهد بود.

شهرداری سوسنگرد

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بهبهان

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۷۰۰۷۰۱۰۰۹۵ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بهبهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای حسین تقی زاده فرزند اصغر بشماره شناسنامه ۱۳۲۷کد ملی ۱۸۶۰۵۰۹۳۸۱صادره از بهبهان نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۷۶۲/۵۷متر مربع پلاک ۱۰۵اصلی قطعه ۳۲۱واقع در بخش دو بهبهان خریداری از مالک رسمی بعنوان احدی از ورثه اصغر تقی زاده محرز گردیده است. حقوق ارتفاقی در موقع صدور سند اعلام می گردد. لذا مشخصات متقاضی و ملک مورد تقاضا به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید عرض حال ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۴/۹/۱۵ - تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۴/۹/۳۰

افشار- سرپرست ثبت بهبهان ۱۳۴۱/۸/م الف

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بهبهان

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۷۰۰۷۰۱۰۲۴۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان بهبهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای سید عبداله چاشیان فرزند سید رضا بشماره شناسنامه ۱۸۵۰۱۰۲۸۱۳صادره از بهبهان نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۱۰/۴۰متر مربع پلاک ۵۶۵۶/۴۹۰واقع در بخش یک بهبهان خریداری از مالک رسمی محمد رضا شریعت زاده محرز گردیده است حقوق ارتفاقی ندارد. لذا مشخصات متقاضی و ملک مورد تقاضا به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید عرض حال ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول:۱۴۰۴/۹/۱۵ - تاریخ انتشار نوبت دوم:۱۴۰۴/۹/۳۰

افشار- سرپرست ثبت بهبهان ۱۳۳۴/۸/م الف